

Gfv.X.30.016/2012/10. szám

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a ... dr. Miks Antal ügyvéd), valamint a ... dr. Bogdán Tibor ügyvéd) által képviselt **E. és Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság „felszámolás alatt”** ... felperesnek a ... ügyintéző: dr. Tamás Zita ügyvéd) által képviselt **N. V. Zártkörűen Működő Részvénytársaság** ... alperes ellen választottbíróági ítélet érvénytelenítése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2011. december 2. napján kelt, 15.G.40.650/2011/19. számú jogerős ítélete ellen a felperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem alapján indult felülvizsgálati eljárásban tartott tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Bíróság 15.G.40.650/2011/19. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel támadott rendelkezéseit hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 625.000 (Hatszázhuszonötezer) forint+ÁFA felülvizsgálati eljárási költséget.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A jogerős ítéletben megállapított és a felülvizsgálati kérelem elbírálása szempontjából jelentős tényállás a következő:

Jelen per felperese, mint földgázkereskedő és jelen per alperese, mint feljogosított földgázfogyasztó között a 2005. január 19-én földgázszállításra vonatkozó szerződés jött létre 2005. január 21. és 2014. december 31-e közötti időszakra. A szerződés 5.5. pontja szerint, ha a vevő több mint 30 napos fizetési késedelembe esik, akkor az eladó jogosult a gázszolgáltatás felfüggesztésére addig, amíg a vevő meg nem fizeti a tartozását és annak késedelmi

kamatait. A szerződésszegésekről a 12.2. pont rendelkezett. Eszerint bármely fél jogosult a szerződés felmondására a felmondást követő hónap utolsó napjával, ha a másik fél súlyos szerződésszegést követ el (rendkívüli felmondás). Meghatározták a súlyos szerződésszegésnek minősülő eseteket (45 naptári napot meghaladó késedelem a vételárfizetésben, alulfogyasztás és alulszállítást három egymást követő hónapban). A 11. pontban a felek kikötötték a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett szervezett Állandó Választottbírószág hatáskörét „bármely vita eldöntésére, amely a jelen Szerződésből vagy azzal összefüggésben annak megszegésével, megszűnésével, érvényességével vagy értelmezésével kapcsolatban keletkezik.”

A felperes 2008. június 25-én levelet küldött az alperesnek, amelyben megállapította, hogy a 2008. április 28-án, május 8-án és 9-én esedékessé vált fizetési tételeket az alperes 10 illetve 11 napos késedelemmel egyenlítette ki. Utalt arra, hogy a késedelmek az alperes fizetési nehézségeire mutatnak. Részletezte, hogy a felperesnek milyen kintlevőségei vannak, és azt, hogy az alperes a felek közötti utolsó tárgyalás alkalmával vállalt fizetési kötelezettségét nem teljesítette. Erre hivatkozva a Ptk. 281.§ (2) bekezdés b) és c) pontja alapján közölte, hogy a földgázszállítást felfüggeszti, amíg a teljes hátralék kiegyenlítésre nem kerül. Egyben közölte azt is, hogy a felfüggesztés megszüntetésének feltétele, hogy 15 napon belül első osztályú európai uniós bank által kiadott visszavonhatatlan, az E. Kft. által bármely adósi késedelem esetén egyoldalúan lehívható bankgaranciát adjon át az alperes a felperes részére.

Az alperes 2008. június 26-án visszautasította a felperes állításait, tagadta, hogy vagyoni helyzete megromlott volna, és állította, hogy hiányzik a biztosíték kérésének ténybeli és jogi alapja, emiatt nincs joga a felperesnek felfüggeszteni a földgázszállítást a Ptk. 281.§ (2) bekezdés b) pontjára alapítottnan.

A felperes 2008. június 27-én közölte, hogy az alperesnél a képviseleti jogosultsággal rendelkező igazgatósági tag hiánya, az alperes részvényei tekintetében fennálló jogviszony, valamint a számlák 10-11 napos késedelemmel történt kifizetése olyan gazdasági bizonytalanságot mutatnak az alperes oldalán, melynek több tíz millió USD nagyságrendű következményeit az E. Kft. felelős gazdálkodás mellett nem vállalhatja. Kérte ezért, hogy az alperes 2008. június 30-án (hétfőn) 12 óráig igazolja hitelt érdemlően, érvényesen megválasztott és cégjegyzékbe bejegyzett igazgatósággal rendelkezik, továbbá eddig a határidőig adja át a korábban meghatározott bankgaranciát is. Ezen a napon közölte azt is, hogy június 30-án leállítja a földgáz-szállítást.

Az alperes a felperessel szemben 2008. július 24-én nyújtotta be a

keresetét a Választottbírósághoz, mely eljárás VB/08170 számon folyt.

A felperes 2008. november 21-én közölte az alperessel, hogy eláll a földgázszállításra létrejött szerződéstől. Arra hivatkozott, hogy az alperes a biztosítékadási kötelezettségének nem tett eleget, erre tekintettel az alperes részére a Ptk. 281. § (2) bekezdése alapján 2008. június 30-ától megtagadta a további földgázszolgáltatást. Mivel pedig az alperes nem szolgáltatotta a biztosítékot a Ptk. 281.§ (3) bekezdése alapján elállt a földgázszállítási megállapodástól.

Az alperes az általa kezdeményezett VB/08170 számú választottbírósági eljárásban felperesként eljárva, a kereset többszöri módosítása után, kérte egyebek mellett annak megállapítását is, hogy a választottbírósági eljárás alperese - jelen eljárás felperese - által a választottbírósági eljárás tartama alatt 2008. november 21-én közölt, a Ptk.281.§-ának (3) bekezdésére alapított elállási nyilatkozata nem hatályos és ennek következtében a felek közötti földgáz-szállítási szerződés nem szűnt meg.

A Választottbíróság a jelen eljárás alperese által indított VB/08170 számú eljárásban részítéletet hozott az ott előterjesztett I. és II. számú kereseti kérelem tekintetében, a III. és IV. számú kereseti kérelem tárgyában az eljárást a jelen per alapjául szolgáló választottbírósági per eldöntéséig hivatalból felfüggesztette.

A jelen eljárás felperese a 2009. szeptember 29-én indított választottbírósági eljárásban, módosított keresetében kérte a 2008. november 21-i elállási nyilatkozata érvényességének és hatályosságának, továbbá a 2005. január 19-én aláírt földgázszállítási szerződésnek a szerződéskötésre visszaható hatályú megszűnése megállapítását. Állította, hogy a 2005. évi szerződés egy keretszerződés és kifejtette, hogy a keretszerződéshez kapcsolódó eseti szerződésekre - amelyek alapján a gázszállítások történtek - a keretszerződés megszűnése nem hat ki. Álláspontja szerint a felek másik jogvitájában (VB/08170) hozott részítéletnek az adott jogvita tekintetében nincs ítélt dolog hatása.

Az alperes elsődlegesen a per megszüntetését kérte perfüggőségre hivatkozva. Érdemben kérte a kereset elutasítását és a felperes kötelezését a költségei megfizetésére. Álláspontja szerint a felperes nem volt jogosult sem a teljesítés megtagadására, sem a szerződéstől való elállásra.

Hivatkozott arra, hogy a felperes a 2008. június 25-i levelében

nagyon magas összegre (33.860.630,-USD+ÁFA) vonatkozóan kért 15 napon belül bankgaranciát, amelynek a beszerzése ilyen rövid határidőn belül lehetetlen volt, s ez a határidő nem felelt meg a Ptk. előírásainak sem.

Vitatta a felperes elállásának jogszerűségét. Álláspontja az volt, hogy a felperes elállása azért sem jogszerű, mert a nyújtott szolgáltatások visszaadása, az eredeti állapot helyreállítása az adott jogviszonyban nem lehetséges. Állította továbbá, hogy a 2005. évi szerződés nem keretszerződés.

Több tárgyalást és iratváltást követően a felek a 2011. január 12-én tartott tárgyaláson összefoglalták jogi álláspontjukat, a Választottbíróság a bizonyítási eljárást befejezettnek nyilvánította és a tárgyalást berekesztette.

A Választottbíróság a 2011. február 7-én meghozott VB/09208. számú ítéletében a felperes keresetét elutasította, egyben kötelezte őt az ügyvédi munkadíj megfizetésére, valamint megállapította a választottbírósági díj összegét azzal, hogy az a felperest terheli. Az ítélet I. részében a Választottbíróság összefoglalta a felperes keresetét, a felek előadásait. A II. részben rögzítette a választottbíróság hatáskörét megállapító szabályokat és tényeket, míg a III. részben ismertette az ítéletének alapjául szolgáló tényállást, melynek

1. pontjában a 2005. január 9-én kötött szerződés tartalmának releváns részeit,

a 2. pontban a felperes 2008. június 25-i levelének tartalmát,

a 3. pontban az alperes 2008. június 26-i elutasító levelét,

a 4. pontban a felperes 2008. június 27-i levelét,

az 5. pontban a földgázszállítás leállításának a közlését,

a 6. pontban az alperes által kezdeményezett választottbírósági eljárásban érvényesített kereseti kérelmeket,

a 7. pontban az elálló nyilatkozatot tartalmazó levél tartalmát ismertette.

A Választottbíróság a határozat IV. részében kifejtette a jogvitában elfoglalt jogi álláspontját. Elemezve a Ptk. 281.§ (3) bekezdését, rámutatott arra, hogy a felperesnek akkor volt joga a szerződéses jogviszony egyoldalú megszüntetésére, ha vagy

a) az ellenszolgáltatás nyújtása volt veszélyeztetve az alperes vagyoni viszonyainak időközben bekövetkeztetett jelentős megromlása miatt, vagy

b) az alperesnek kiegyenlíthetetlen tartozása állt fenn pénzügyi fedezethiány miatt a felperessel szemben,

és a felperes megfelelő határidőt szabott biztosíték nyújtására, de ez a határidő eredménytelenül telt el.

A Választottbíróság a keresetet elutasító ítéletét alapvetően arra alapította, hogy a Ptk. 281.§ (3) bekezdésében az elállás feltételeként meghatározott, a biztosíték nyújtásához szükséges megfelelő határidő megállapítása és ennek a határidőnek a másik fél

által történt elmulasztása nem valósult meg. Ennek következtében a felperesnek nem volt joga a Ptk. 281.§ (3) bekezdése alapján a szerződéses jogviszonyt egyoldalú nyilatkozattal megszüntetni.

★★

A Választottbíróság ítélete ellen a felperes nyújtott be keresetet a Fővárosi Bírósághoz, melyben kérte, hogy a bíróság a Választottbíróság VB/09208 számú ítéletét érvénytelenítse a választottbíráskodásról szóló 1994. évi LXXI. törvény (Vbt.) rendelkezései közül elsődlegesen az 55.§ (1) bekezdésének c) pontja, másodlagosan az 55.§ (1) bekezdés e) pontja, harmadlagosan az 55. § (2) bekezdés b) pontja alapján.

Kérte az alperes kötelezését a perköltség megfizetésére is.

Elsődleges kereseti kérelmében állította, hogy a választottbíróági eljárásban nem volt képes az ügyét előterjeszteni (Vbt.55.§ (1) bekezdés c) pont). E kérelmének ténybeli alapjaként azt adta elő, hogy arra a tényállási elemre, melyre a Választottbíróság az ítéletet alapította - nevezetesen arra, hogy a felperes nem biztosított megfelelő határidőt a biztosíték nyújtására - az eljárás során a felek nem hivatkoztak. Állította, hogy a Választottbíróság nem vizsgálta meg a valós tényállást, mert res iudicata hatást tulajdonított a VB/08170 számú ügyben hozott részítéletnek. Iratellenesen mégis megállapított egy tényállási elemet, az ehhez kapcsolódó többi tényállási elemet azonban okszerűtlenül figyelmen kívül hagyta.

Álláspontja szerint a Választottbíróság kizárólag a biztosíték adására ismételten felhívó második felperesi levélre alapozta a határozatát, amelyre azonban az eljárás során a felek nem hivatkoztak, s így ezzel kapcsolatban a felperes eljárási cselekményeket sem tudott tenni. A felperes a Választottbíróság döntése alapjául szolgáló jogi tényről - az általa az alperesnek a biztosíték adására szabott második határidőről - és az ebből levont jogi következtetésről, mely a kereset elutasítását megalapozta, csak az ítélet olvasásakor értesült. Ebből következően el volt zárva attól, hogy az ezzel kapcsolatos érveit, bizonyítékait előadja.

A másodlagos kereseti kérelmében arra hivatkozott, hogy a Választottbíróság nem megfelelő eljárása miatt - mert megsértette az alapvető eljárási szabályokat, a Vbt. 17.§-át, 27.§-át, 33.§-át, 41.§ (2) bekezdését -, az ítélet kirívóan iratellenes, hiányos és okszerűtlen, a Ptk. 281.§ (2)-(3) bekezdéseiben és a Pp. 229.§ (1) bekezdésében foglaltakra tekintettel. Állította, hogy a Választottbíróság nem vizsgálta meg a felek perirataiban előadottakat, mellőzte az ítélet alapjául szolgáló tényállás feltárását, értékelését, és a VB/08170 számú ügyben hozott részítélet meg nem jelölt tényállításait és jogi érvelését figyelembe véve, gyakorlatilag teljes körűen mellőzte az ítéleti tényállás megállapítását.

Állította továbbá, hogy a választottbíróság eljáró tanácsának tagjai nem tárták fel munkakapcsolatukat.

Harmadlagos kereseti kérelmében az ítéletet a magyar közrendbe ütközőnek állította.

Az alperes kérte a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását. Álláspontja szerint a Választottbíróság eljárása és ítélete mindenben megfelelt a vonatkozó jogszabályoknak. A Választottbíróság megfelelően vezette az eljárást, ítéletében helyesen állapította meg a tényállást és döntésének indokait, illetve a vonatkozó jogszabályokat helyesen alkalmazva hozta meg a döntését. Utalt arra, hogy azon tényeket, amelyekre a Választottbíróság az ítéletét alapozta, maga a felperes tette a peranyag részévé. A Választottbíróság olyan jogi kérdéseket vizsgált, amelyeket a felperes keresete alapján köteles volt vizsgálni, és olyan tényekre alapította az ítéletét, amelyre vonatkozóan az alperes is számos alkalommal kifejtette az álláspontját, azt a felperes is megismerte és a felperesnek is megvolt arra a lehetősége, hogy ezzel kapcsolatos álláspontját előadja.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 1.250.000 Ft perköltséget.

Az elsődlegesen előterjesztett kereseti kérelem körében megállapította, hogy a választottbírószági eljárásban a felek alaki jogaikat gyakorolhatták, a Választottbíróság az alaki jogi kötelezettségeinek eleget tett. A felperes az ügyét, a tényeket és azok bizonyítékait a Választottbíróság tárgyalásán, illetve az eljárás során előterjeszthette, ebben a Választottbíróság nem akadályozta meg. A Választottbíróság a felperes keresetével érvényesített jogot bírálta el. Kifejtette: az, hogy a Választottbíróság az érdemi döntésének alapjául milyen tényeket vett figyelembe, a Választottbíróság érdemi álláspontjára tartozik, amelyet a rendes bíróság nem bírálhat felül.

A Választottbíróság az ítéletében tételesen felsorolta azon tényeket, melyeket határozatának meghozatalánál figyelembe vett, s ezen tényeket tartalmazó nyilatkozatokat maguk a peres felek tárták elé az eljárás során.

A másodlagosan előterjesztett kereset tekintetében megállapította, a felperes alaptalanul állította, hogy a Választottbíróság az ítéletében nem állapított meg tényállást. Álláspontja szerint a Választottbírószágot semmi nem zárta el attól, hogy a jogerős VB/08170 számú ügyben hozott részítéletben megállapított tényállást figyelembe vegye, az ezt meghaladó tényállási elemeket pedig a felek által becsatolt iratokból állapította meg.

A Választottbíróság összetételével kapcsolatos kifogás tekintetében megállapította, hogy az sem alapos.

A harmadlagosan előterjesztett kereset tekintetében arra a jogi következtetésre jutott, hogy a Választottbíróság ítélete nem ütközik a közrendbe.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a Választottbíróság VB/09208 számú ítéletének érvénytelenítését, illetve azt, hogy a Kúria a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett, utasítsa az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára. Perköltségigényt is előterjesztett. Állította, hogy a jogerős ítélet sérti a Pp. 206.§ (1) és a 221.§ (1) bekezdését, valamint a Vbt. 27.§-át, 33.§-át, 41.§ (2) bekezdését, az 55.§ (1) bekezdés c) és e) pontjait. A választottbírósági ítélet sérti a Vbt. 27.§-át, 33.§-át, 41.§ (2) bekezdését, mely lényeges jogsértések az 55.§ (1) bekezdés c) és e) pontja szerint megalapozzák az ítélet érvénytelenítését.

Összefoglalt felülvizsgálati kérelmében előadta, hogy az elsőfokú bíróság lényeges eljárási szabályokat megsértve

- a) a releváns tényeket iratellenesen, hiányosan, tévesen és okszerűtlenül állapította meg, tehát a tényállást nem tárta fel kellően,
- b) indokolási kötelezettségének a bizonyítékok mérlegelése körében nem tett eleget,
- c) tévesen állapította meg a jogot, téves jogi okfejtésre alapozott és érdemben téves, megalapozatlan ítéleti döntést hozott.

Állította, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a keresetlevél 21-29., 40-52 pontjait, a 2011. szept.21-i előkészítő irat 5-10. pontját, a 2011. szept. 28-i előkészítő irat 2-10. pontját és a 2011. október 28-i előkészítő irat 1-8. pontjait.

Tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes előadhatta az ügyét a választottbírósági eljárás során, mert a Választottbíróság az ítéletét olyan körülményre alapozta, amelyre a felek egyike sem hivatkozott. Iratellenes megállapításnak állította, hogy a Választottbíróság a felek által elért tényekre alapította határozatát. A döntés ugyanis - a felperes szerint - azon alapult, hogy nem volt megfelelő határidő kitűzve az alperes részére, illetve, hogy a másodszorra adott 3 napos határidő ismételt tűzését követően nem tűzött ismételten még további új határidőt a felperes. Az alperes a választottbírósági eljárásban kizárólag a biztosíték nyújtására tűzött 15 napos határidő nem megfelelő voltára hivatkozott - az újabb, 3 napos határidő is kizárólag ezzel együtt, ebben a kontextusban szerepel.

A 3 napos határidő nem megfelelő voltára önállóan az alperes nem hivatkozott, ebből eredően arra a felperes sem nyilatkozott és nem tett előadást. A harmadszori határidő pedig egyáltalán nem

szerepelt a felek előadásaiban.

Azzal, hogy a Választottbíróság erre alapozta az ítéletét, sérült a felperes tisztességes eljáráshoz való joga, mert erre vonatkozóan nem tudta előadni az ügyét. A választottbírósági ítéletnek nem az érdemi felülvizsgálatát kérte tehát, hanem emiatt az érvénytelenítését.

A felperes sérelmezte továbbá, hogy másodlagos kereseti kérelem körében - az ítélet indokolásából megállapíthatóan - az elsőfokú bíróság érdemben figyelmen kívül hagyta a keresetlevél 31, 53-59. pontjaiban foglaltakat, illetve a 2011. szeptember 21-i előkészítő irat 11-13. pontjaiban, a 2011. szeptember 28-i előkészítő irat 11-12. pontjaiban írtakat és azok mellőzését meg sem indokolta.

A Választottbíróság ugyanis az ítéletében megállapított tényállási elemekből csak egy tényt vett figyelembe, azt is önkényesen és okszerűtlenül, de nem indokolta meg azt, hogy a többi tényállási elemet, bizonyítékokat mely okból hagyta figyelmen kívül.

A Választottbíróság azzal, hogy figyelembe vette a VB/08170 számú választottbírósági részítéletet, elmulasztotta azt, hogy a tényállást kellően megállapítsa, vagyis hogy a keresetben előadott és az eljárás során bizonyított tényállásról döntsön és ítéletét kellően megindokolja.

A Választottbíróság ítéletének érvénytelenítését azért kérte tehát, mert nem volt képes az ügyét előterjeszteni, illetve mert a Választottbíróság ítélete indokolásában nem állapította meg teljes körűen azt a tényállást, amelyre a döntését alapította, és a felperes által előadott tények figyelmen kívül hagyását, valamint a jogi álláspontjának elutasítását nem indokolta meg.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet hatályában való fenntartását és a felperes perköltségben való marasztalását. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a jogvita eldöntése szempontjából releváns tényállást a szükséges terjedelemben megállapította és döntését jogilag is megindokolta. A tényeket, bizonyítékokat helyesen értékelte és logikus, okszerű jogi következtetéseket vont le belőlük. A Fővárosi Bíróság nem elbírálatlanul hagyta a felperes kérelmeit, hanem a kérelmet és ellenkérelmet megvizsgálva a bizonyítékok értékelése, a tényállás megállapítása, a ténybeli és jogi következtetések levonása során nem a felperes által hivatkozott érveket és nem a bizonyítékok felperesi értékelését fogadta el.

A felülvizsgálati eljárás tartama alatt a felperes 2012. március 21-én felszámolás alá került, a bíróság által kijelölt felszámoló a T. Zrt.

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján és

megállapította, hogy az nem sérti a felperes által a felülvizsgálati kérelemben megjelölt rendelkezéseket.

Tekintettel arra, hogy a felperes elsődlegesen a Pp. 206.§ (1) bekezdésére alapította a jogerős ítélet felülvizsgálatát, a felülvizsgálati bíróságnak elsőként abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a jogerős ítéletet hozó elsőfokú bíróság a logikai szabályoknak megfelelően, okszerűen mérlegelte-e a rendelkezésre álló bizonyítékokat.

A Kúria megállapította, hogy a felperes elsődleges kereseti kérelme körében, mely szerint nem adhatta elő ügyét a választottbírósági eljárás során arra a tényre vonatkozóan, amelyre a Választottbíróság az ítéletét alapította (Vbt. 55.§ (1) bekezdés c) pont), az elsőfokú bíróság a kereseti kérelem elbírálásához szükséges tényállást a választottbírósági iratok tartalma alapján, az abban foglaltaknak megfelelően, a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltak megsértése nélkül, helytállóan állapította meg. A választottbírósági ítéletből megállapíthatóan az tartalmazza a felek által egyébként már ismert levélváltás tényét, a levelek tartalmát (választottbírósági ítélet III/2-4. pont), melyekre a felek részletes előadást tehettek.

A felperes előadása szerint a Választottbíróság az ítéletét olyan körülményre alapozta, amelyre a felek egyike sem hivatkozott, ez az állítása azonban iratellenes. Az alperesnek azokban a nyilatkozataiban, amelyekben kifogásolta, hogy milyen rövid (15 napos) határidőt biztosított számára a felperes a bankgarancia beszerzésére - 2010. november 12-i beadvány 10. oldal; 2011. január 6-i beadvány 18. oldal -, mint többen a kevesebb benne van az is, hogy a 3 napos határidőt sem fogadta el. Ezekre a nyilatkozatokra pedig a felperes megtehetette észrevételeit. Mindebből az elsőfokú bíróság okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felek választottbírósági eljárás alatt tett nyilatkozatai az ügyben releváns valamennyi tényt átfoghatták, a felperes ennek előadásában gátolva nem volt. Így nem valósult meg a felperes által állított, a Vbt. 55.§ (1) bekezdés c) pontjában meghatározott érvénytelenítési ok.

Az, hogy a Választottbíróság a rendelkezésére álló tényeket hogyan értékelte, már a választottbírósági ítélet érdemére tartozó kérdés, amelyet a polgári bíróság nem vizsgálhat - ahogy arra az elsőfokú bíróság is helytállóan rámutatott.

Megalapozott az elsőfokú bíróság döntése a másodlagos kereseti kérelem, a Vbt. 55.§ (1) bekezdés e) pontjában foglalt érvénytelenítési ok megvalósulásának vizsgálata körében is.

Tévesen állította a felperes, hogy a Választottbíróság nem állapított meg tényállást és úgy hozta meg a határozatát. A Választottbíróság a döntésével kapcsolatos releváns tényállást az ítélete III/2-4 pontjaiban állapította meg, értékelve az annak

alátámasztására szolgáló bizonyítékokat (IV.).

A felperes felülvizsgálati kérelmében - megismételve az elsőfokú eljárásban kifejtett álláspontját - hivatkozott arra, hogy nem volt a VB/08170 számú választottbíróági részítéletnek res iudicata hatása. A felperes jogi álláspontja téves. A Vbt. 57.§-a folytán alkalmazott Pp. 229.§-ában meghatározott ítélt dolog hatása van a jogerős választottbíróági ítéletnek, és ez nem csak az elbírált jog tekintetében áll fenn, hanem az annak alapjául szolgáló megállapított tényállás tekintetében is. (EBH2009.1969)

A választottbíróági ítélet IV/6. pontjában rögzítette, hogy „a jelen perben érvényesített követelés nem azonos a VB/08170 számú ügyben a részítéletben elbírált követeléssel. Azonos azonban a felek között fennálló jogviszony, továbbá a tények és a jogi okfejtések egy része is. Ennek megfelelően a Választottbíróóság figyelembe vette az említett részítéletben foglaltakat.” Megállapítható azonban, hogy a VB/08170 számú ügyből a jelen eljárásra a tényállás csak annyiban volt irányadó, hogy a felek között létrejött szerződés fennállását és módosítását már tényként fogadta el (választottbíróági ítélet 13. oldal), a tényállás különbözősége miatt azonban a választottbíróági ítélet meghozatalát befolyásoló más tényállási elemet nem vett át a Választottbíróóság.

Az a körülmény pedig, hogy a Választottbíróóság melyik bizonyítékot hogyan értékeli, a Választottbíróóság által elbírált ügy érdemére tartozó kérdés, mely a választottbíróági ítélet érvénytelenítésére irányuló eljárásban nem bírálható felül.

Az elsőfokú bíróság - az iratokból megállapíthatóan - a felperes által felsorolt, a keresetlevélben és egyéb beadványaiban megjelölt előadását, érveit mérlegelte döntése meghozatalakor. Nem helytálló ezért a felperesnek az az állítása sem, hogy az elsőfokú bíróság nem foglalkozott velük és érdemben figyelmen kívül hagyta az e pontokban előadottakat.

Jóllehet a felülvizsgálati kérelem bevezetőjében a felperes még megjelölte a Vbt. 55.§ (2) bekezdés b) pontját is, mint az elsőfokú bíróság ítéletével sértett rendelkezést, azonban ennek megsértését nem indokolta meg, és kérelmének összefoglalásában, illetve 2012. március 22-én benyújtott beadványában szereplő összefoglalásban ez az érvénytelenítési ok már nem szerepelt. Figyelemmel arra, hogy a Pp. 272. § (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogszabálysértését meg kell jelölni, és ki kell fejteni azt is, hogy a kérelmet előterjesztő a támadott határozat megváltoztatását mennyiben és milyen okból kívánja, a Kúria a felperes által meg nem indokolt érvénytelenítési okra hivatkozással a támadott határozat jogszabálysértését érdemben nem vizsgálta.

A kifejtett indokokra tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet - a felülvizsgálati kérelemmel támadott részében -

nem jogszabálysértő, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes felülvizsgálati kérelme alaptalan volt, ezért a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp.78.§ (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperes felülvizsgálati eljárással kapcsolatban felmerült költségét, amely az alperes jogi képviselétével felmerült ügyvédi munkadíjból áll. Az ügyvédi munkadíj összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.)IM. rendelet 3.§ (2) bekezdése, (5)-(6) bekezdése, és a 4/A.§ (1) bekezdése alapján állapította meg, figyelemmel a kifejtett ügyvédi tevékenységre is.

Budapest, 2012. április 10.

*Dr.Török Judit sk. a tanács elnöke, dr.Csőke Andrea sk. előadó
bíró, dr.Vezekényi Ursula sk. bíró*

